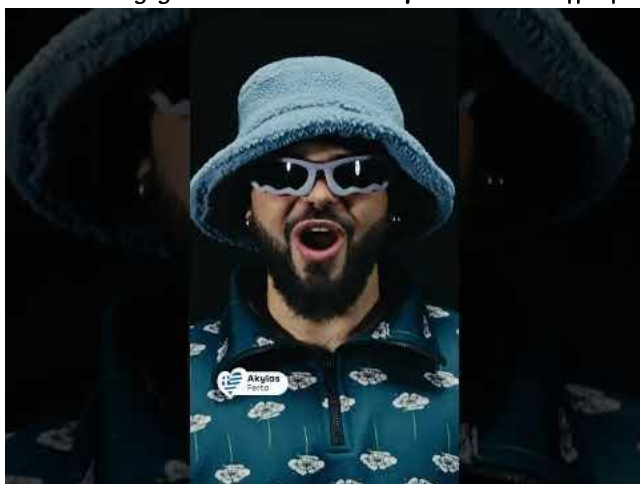

Κάποτε στο μακρινό μεσαίωνα, ζούσε ένας δράκος στην πόλη της Δρακίτσας της Θεσσαλίας, σε ένα υπέροχο κάστρο, πολυτελές που όλοι στέκονταν και το θαύμαζαν.. γυάλινο, με ολόχρυσες πόρτες, παράθυρα στολισμένα με πολύτιμους λίθους! Τον έλεγαν Μαξιμιλιανό, γιατί τα ήθελε όλα στο μάζιμουμ ,υποστήριζε το κόμμα των Μαξιμαλιστών και ήθελε να βρίσκεται πάντοτε στο κέντρο της προσοχής.

Ανήκε στη βουλή των Δρακολόρδων, πάντοτε έβγαζε πύρινους λόγους σχετικά με τη δικαιοσύνη, την ασφάλεια ,την ειρήνη, αλλά ποτέ για την ισότητα των δράκων της πόλης. Αν ήταν όλοι ίσοι... αυτός πως θα ξεχώριζε; Οι άλλοι μπορούσα να είναι όσο ίσοι ήθελαν ,αυτός ποτέ!

Λάτρευε το υπερβολικό και καλό φαγητό .Αγόραζε δεκάδες κιλά κρέας ,ποικιλίες τυριών από όλα τα μέρη του κόσμου, ξακουστά κρασιά ,ακριβό χαβιάρι και πολλά σακιά με τις πιο καυτερές πιπεριές του κόσμου από το Μεξικό, για να μη χάνει τη φλόγα του !Όσο για τα ρούχα ...οι ντουλάπες του ήταν γεμάτες ολόμαλλα παλτό ,ολομέταξες ρόμπες, δερμάτινα παπούτσια και τσάντες , ...όσο για τη διακόσμηση! Σκαλιστά κρεβάτια, χρυσοποϊκίλτοι καναπέδες, χειροποίητα χαλιά ,ασημένια και προσελάνινα αντικείμενα παντού.. και επειδή βαριόταν να πηγαίνει για ψώνια, όλα αυτά, τα παρήγγελλε διαδικτυακά.

Ο προσωπικός του βοηθός, είχε δίκτυο εμπόρων σε όλο τον κόσμο και δεχόταν τις παραγγελίες του Μαξιμιλιανού, τις προωθούσε στους υπόλοιπους κι έτσι προμηθευόταν ό,τι ήθελε χωρίς κόπο! Το αποτέλεσμα ήταν... ο Μαξιμιλιανός να έχει γίνει πια παχύσαρκος και ο τρόπος ζωής του να επιβαρύνει σημαντικά το φυσικό περιβάλλον ...δάση καταστράφηκαν, είδη ζώων απειλήθηκαν με εξαφάνιση ,οι παραγωγοί δεν προλάβαιναν να παράξουν μαλλί και μετάξι και το χειρότερο, κανένας άλλος δεν προλάβαινε να αγοράσει τίποτα!! Τα απαιτούσε όλα και νόμιζε ότι του άξιζαν !Το νέο χιτ έγινε ο καθημερινός του ύμνος...

Το κόμμα του δεχόταν συνέχεια παράπονα και το υπουργικό συμβούλιο αποφάσισε ότι είχε παραγίνει το κακό και ήρθε η ώρα να αναλάβει δράση. Αποφάσισε λοιπόν να του επιβάλει πρόστιμο και να τον υποχρεώσει σε εθελοντική εργασία για να αποκαταστήσει τη ζημιές που είχε κάνει.

Πήγαν να του ανακοινώσουν τα νέα οι 3 αρμόδιοι υπουργοί. Η αξιότιμη κυρία Δευτέρα, υπουργός για την προστασία του περιβάλλοντος ,η ερίτιμος κυρία Τετάρτη ,υπεύθυνη για την τήρηση των νόμων και της ασφάλειας και ο υπεύθυνος εμπορίου, ο κύριος Σάββατος .

-ΝΤΡΙΠΠΠΠ!!!!

Κατρακύλησε ως την κεντρική πύλη ο παχύσαρκος Μαξιμιλιανός, με κόπο την άνοιξε και φυσικά δε χωρούσε να την περάσει.....
βαθύπλουτος και αξιολύπητος!

Η κυρία Δευτέρα πήρε τον λόγο:

-Μαξιμιλιανέ, είναι υποχρέωσή σου να υπακούς τους νόμους. Έχεις δημιουργήσει με την απληστία σου σοβαρά προβλήματα! Έχεις καταστρέψει τη φύση...

-Έχεις παραλύσει το εμπόριο, παρενέβη ο Σάββατος.

-Για να μη μιλήσω για τα χάλια σου....συνέχισε η Δευτέρα, το υπερβολικό σου βάρος δεν σου επιτρέπει άλλη χαρά παρά μόνο να μαζεύεις αντικείμενα !

-Ε, βάλτε με φυλακή ,τους απάντησε και άρχισε να γελάει !

-Το ξέρεις ότι δεν χωράς πουθενά, του είπε η Τετάρτη και μας

ειρωνεύονται

!Σε λίγο θα τα

κάνεις όλα μια τεράστια χωματερή!

Η Δευτέρα πια ήταν έξαλλη. Ο Σάββατος του ανακοίνωσε: Έχεις 24 ώρες καιρό να αποδεχτείς τις συνέπειες των πράξεών σου , να ξεκινήσεις εργασία εθελοντική ,δενδροφύτευση, να μοιράσεις τα καλούδια σου σε όσους έχουν ανάγκη ,να ανακυκλώσεις και να κομποστοποιήσεις στα σκουπίδια σου, να βρεις μια ομάδα δράκων που θα σε βοηθήσει και θα σε υποστηρίξει σε όλα αυτά ...και τέλος, στοπ στο φαγητό !Θα τρως μόνο όταν πεινάς πολύ αλλά θα σταματάς πριν χορτάσεις !

Τώρα πια ήταν που Μαξιμιλιανός γελούσε και τρανταζόταν το κάστρο!
Ψήθηκαν όλα τα κρεατικά από τις ανάσες του ,έλιωσαν τα τυριά,
άρπαξαν φωτιά οι καναπέδες!

-Από πού να αρχίσω !είπε .

-Σιγά μη γίνω εγώ ρεζίλι, να φυτεύω σαν τον τελευταίο παρακατιανό εργάτη ! Να τρέχω αριστερά και δεξιά στους φτωχούς ,να τρώω χωρίς να χορταίνω και...το πιο απίθανο από όλα.... να βρω φίλους! Αν είναι ποτέ δυνατόν!!!! Δεν υπάρχει περίπτωση!

- Α έτσι ε;;; Τα «παίρνει» η Δευτέρα , αρπάζει ένα τσεκούρι και με μια κίνηση....κάνει κομμάτια τη δεξαμενή του νερού που βρισκόταν εκεί κοντά !

Σε δευτερόλεπτα πλημμύρισε το κάστρο , οι τρεις υπουργοί το βάζουν στα πόδια, ο Μαξιμιλιανός κόντεψε να πνιγεί καθώς προσπαθούσε να ξεφύγει ...καταπίνει τη Δευτέρα που βρέθηκε μπροστά του σπάει η κεντρική πύλη , δημιουργήθηκαν ποτάμια παντού που κατέληξαν στη θάλασσααπό το βάρος του ο Μαξιμιλιανός δεν μπόρεσε να παρασυρθεί. Κόλλησε στις λάσπες ενός χωραφιού.

Τον είδαν οι δρακοαγρότες της περιοχής, τον λυπήθηκαν έτσι όπως ήταν, βρώμικος και κακομοίρης κι έτρεξαν να τον βοηθήσουν. Πόσο ανήμπορος ήταν τώρα... άρχισαν να τον τραβάνε με κάρα σπρώχνοντας και σκουντώντας τον όλοι μαζί.

Τέτοια ντροπή δεν είχε νιώσει ποτέ ξανά! Ποιος να του το 'λεγε ότι στην κατάσταση που βρέθηκε, όλοι αυτοί που τους περιφρονούσε και για τους οποίους παντελώς αδιαφορούσε ,θα ήταν οι μόνοι που θα μπορούσα να το σώσουν !

-Εεεεει ωπ!Εεεεειιι ωωωωπ!

Μετά από πολλές προσπάθειες, επιτέλους ξεκόλλησε. Ξέβρασε και τη Δευτέρα. Σε σοκ η υπουργός.. ο Μαξιμιλιανός ξέσπασε σε κλάματα.

- Πόσο λάθος είχα !Πώς κατάντησα έτσι !!!

-Όλα τα πλούτη μου δεν μπόρεσαν να με σώσουν!!! Οι μόνοι που χρειαζόμουν τελικά ήταν οι άλλοι δράκοι!

- Καλά που το κατάλαβες !!!Τόσα χρόνια μας γύριζες στην πλάτη!

- Πόσο άδικο είχα !Ζούσα στον κόσμο μου! Δυστυχισμένος και δεν το καταλάβαινα!

- Ωραία... και τώρα που το κατάλαβες, τι θα κάνεις;

- Θα τα αλλάξω όλα! Θα σταματήσω να τρώω , θα δουλεύω με όρεξη, ό,τι μου ζητήσετε θα γίνει!

- Και τα πλούτη σου; τον ρώτησαν

- Θα αφήσω την πύλη του κάστρου μου γκρεμισμένη για να μπαίνουν όποιοι θέλουν να πάρουν ό,τι χρειάζονται .Θα έχω μόνο τα απαραίτητα για να ζω. Θέλω να είμαι ίσος με σας .Θα αποκαταστήσουμε όλοι μαζί-αν θέλετε- ό,τι κακό έχω κάνει .

-Επιτέλους !!!!αναφώνησαν όλοι χειροκροτώντας!

- Έβαλες μυαλό βλέπω, είπε η Δευτέρα .

-Θέλω όμως μια τελευταία χάρη είπε ο Μαξιμιλιανός... να αλλάξω όνομα.
Να με λέτε Μινιμιλιανό ,θα αλλάξω και κόμμα. Θα πάω στους
μινιμαλιστές και η χάρη που λέγαμε....σε κάθε γλέντι να με φωνάζετε...

- Έγινε!!! Ζήτω!!!!

Έτσι και η Δρακίτσα σιγά-σιγά μετατράπηκε σε έναν παράδεισο και η
ιστορία αυτή έγινε παραμύθι....